

ЗАМАЦАВАЦЬ ПОСЬПЕХІ, ДАСЯГНУТЫЯ ЗЬЛЁТАМ

Накіруем энэргію эскадронаў комсамольскай „коньніцы“ на пасьпяховае выкананьне задач пяцігодні, на энэргічнае правядзеньне калектывізацыі і на грунце гэтага лінідацыі кулацтва, які ілясы, на барацьбу з адхіленьнямі і скаржэннямі партыйнай лініі

„ЛЁГКУЮ КАВАЛЕРЫЮ“ НА ПЕРАДАВЫЯ ПОЗІЦЫІ СОЦБУДАУНІЦТВА

Вопыт паказвае, што „лёгкай кавалерыя“, якая зьяўляецца адной з лепшых форм масавага пралетарскага кантролю, мае шэраг вялікіх дасягненняў у практычнай працы.

Вынік гэтай работы падвёў ўсебеларускі зьлёт „лёгкай кавалерыі“. Але ў той-жа час групы „лёгкай кавалерыі“ не ўважліва сьпіраліся са сваімі задачамі. Тэмпы работы груп вельмі часта не адпавядаюць тэмпам нашага будаўніцтва Кіраўніцтва „лёгкай кавалерыі“ не пасьпывае за жыццём і працай самай „лёгкай кавалерыі“. Жыццё ідзе хутчэй кіраўніцтва.

З гэтага прычыны мы нярэдка маем добрую работу „кавалерыстаў“ на „дзёбных“ і драўняную працу на прафіліраванні і калектывізацыі.

На гледзячы на тое, што ўсебеларускі зьлёт „лёгкай кавалерыі“ наменці шэраг канкрэтных мерапрыемстваў, за выкананьне якіх пасля зьлёту неабходна было раз-жа ўзяцца, групы „лёгкай кавалерыі“ пасля зьлёту ў большасьці бяздзейнічаюць, у некаторых мясцох, напрыклад, на заводзе імя Леніна (Гомель), „лёгкай кавалерыя“ складала зброю барацьбы ўжо ў 4 месяцы да зьлёту—бяз прызнаку жыцця.

Рэдакцыя атрымлівае дзесяткі лістоў аб тым, што атрады „лёгкай кавалерыі“ сьпяць, што рашэньні ўсебеларускага зьлёту яшчэ не дайшлі да нас, што „кавалерыя“ яшчэ не пераклочыла сваю работу ў адпаведнасьці з гаспадарчымі задачамі, часта наважваю на дробязь, „слабую“ ня бачыць.

Зараз-жа пераклочыць сваю дзейнасьць на справу выкананьня галоўнейшых задач сёньняшняга дня „ЛК“ павінны быць вельмі пагаром у справе разгортваньня самакрытыкі ўнутры КСМ у справе перабудовы ўсёй працы КСМ у адпаведнасьці з гаспадарчымі задачамі.

Мы прызываем дапамагчы партыі і савецкай уладзе ў мобілізацыі масы на а кананьне ўсіх тых асноўных задач, якія намечаны пяцігодкай, генэральнай лініяй партыі. „Лёгкай кавалерыя“ аб гэтым добра павінна памятаць.

Павярнуцца тварам да вытворчасьці

Першы і другі кварталы другога году пяцігодкі паказалі, што на многіх прадпрыемствах прафіліраванні ня выконваецца з дастатковай энэргіяй. Слаба было разгор-

нута сацыялістычнае спробніцтва. Усё гэта тамачыцца тым, што ў некаторых заводах і фабрыках арганізацыя да гэтага часу пануе бюрократызм, расхлябанасьць, моманты рэакцыі і няўважлівасьці адносна да запатрабаваньняў і прапагоў рабочых.

На барацьбу з гэтым алом павінны быць мобілізаваны ўсе масы рабочых. І ў першую чаргу групы „лёгкай кавалерыі“.

„Лёгкая кавалерыя“ на аснове шырокага разгортваньня самакрытыкі павінна правярць выкананьне прафіліраваньня з тым, дзе апошнія ня выкананы, вылучыць прычыны гэтага невыкананьня. Партыя вастрыць сваіх вочаў тамама накіравань на прагматычнасьць, гультаёў, разваж, п'яніц і дзебашыраў на вытворчасьці, якіх зрываюць працоўную дысцыпліну.

Неабходна правярць, як гаспадарнікі выконваюць рэспубліканскія мерапрыемствы па палепшаньню работы заводаў і фабрык. „Лёгкая кавалерыя“ павінна правярць прычыны невыкананьня заданьня па зьніжэньню сабекошту, як ідзе падрыхтоўка кваліфікаванай сілы, як абстаціць справу з рабочым вынаходствам і тэхнічным абсталяваньнем?

Задача „лёгкай кавалерыі“ штурхнуць комсамольскія атрады, профарганізацыі, каб яны не працягвалі „расхлябанасьць памаленьку“, а зрабілі хуткі паварот на перабудову сваёй працы ў адпаведнасьці з гаспадарчымі задачамі.

„Кавалерысты“ актыўны барацьбіт за калектывізацыю

Газета „Зьвязда“ сумесна з ЦКІМ Наркамзема, Колгасцэнтрам арганізавалі правярку падрыхтаваньня раёнаў БССР да вяснянай сяўбы.

Падтрымліваючы пачынаньні „Зьвязды“ у правядзеньні гэтага важнага мерапрыемства, газета „Чырвоная зьмена“ таксама ўключылася ў правядзеньне гэтага вяснянага зааху.

Задача „лёгкай кавалерыі“ у гэтым напрамку ня толькі рабіць налет, але ў першую чаргу самім быць на перадавых позіцыях выкананьня прафіліраваньня, да падрыхтоўцы да сяўбы, паказаць лепшыя ўзоры сапраўды савецкай тэмпы ў выкананьні пастаўленай задачы.

Чаму няма працы?

Добра падрыхтаваны раён зьлёт „лёгкай кавалерыі“ Гомельскага гарадзкога раёну растурхаў „ЛК“, склаў належную грамадскую думку вакол не працы.

На зьлёце гаварылі аб дрэнным кіраўніцтве штабамі, гаварылі аб гэтым і на ўсебеларускім зьлёце „ЛК“, але і пасля зьлёту гарадзкі штаб „ЛК“ нічога ня робіць, ня кіруе працай „лёгкай кавалерыі“. Комсамольская арганізацыя таксама ўдзяляе мала увагі гэтай рабоце.

„ЛК“ існуе на паперы

У Сёмкава-Гарадоцкім сельсавете (Заслаўскі р.) маецца група „Лёгкай кавалерыі“, гэтая група знаходзіцца толькі на паперы,—ёй ніхто ня кіруе.

Комсамольская атрады ня лічыць працу „ЛК“ важнай і зусім ёй ня цікавіцца.

Да ўсебеларускага зьлёту „ЛК“ праца так-сяк яшчэ рухалася, а зараз і зусім заглохла.

Раённы штаб „Лёгкай кавалерыі“ таксама а сьпіць, а ў раёне ёсць ня мала момантаў безгаспадарнасьці і галавацяпства.

Пара ўжо раскачацца. Рыгор Падхвойны.

Чаму сарваны зьлёты?

Раённы зьлёт груп „Лёгкай кавалерыі“ Любанскага раёну праводзіўся. Надаўна была нарада сакратара комсамольскіх атрадаў раёну, на якім райком КП(б)Б зрабіў павядзеньне, што 23-Ш-30 г. адбудзецца раённы зьлёт груп „Лёгкай кавалерыі“. Ад ак, на зьлёт „прыляцелі“ толькі тры „кавалерысты“, тады, як на ўсім раёне налічылася 14 груп „Лёгкай кавалерыі“. Мы пытаемся—чаму ніхто ня прышоў на зьлёт? Чаму зьлёт сарваўся? Хто ў гэтым вінаваты?

Адась Кастусёў.

„Кавалерысты“ влажылі зброю

На заводзе імя Леніна (Гомель) да зьлёту „ЛК“ ніхто нічога ня ведаў аб існаваньні на заводзе групы „ЛК“, таму што фактычна ніякай прыкметнай працы ў гэтым напрамку не вялося. За некалькі тыдняў да зьлёту з райкому „комсамолу“ напісвалі: „Хлопцы, штурхнеце работу. Зьлёту мы павінны паказаць сваю працу“. Складзілі сьход „кавалерыстаў“, на якім у часе сьсядзеньня былі праведзены чыткі аб рабоце „лёгкай кавалерыі“.

„Лёгкая кавалерыя“ стала расьці. Новыя, маладыя і старыя рабочыя запісаліся ў атрад. Было зроблена некалькі „налётаў“, якімі выяўлены шмат бачных фактаў, але, на вялікі жаль, яны засталіся ў па сёньні дзень, бо „лёгкая кавалерыя“ не даяла да канца сваю работу.

Нічым матэрыялаў „налётаў“ у кіраўніцтва „ЛК“ расьлі не па дзень, а па гадзінах. Амаль кожны дзень наладжваліся „налёты“—тэра-ж было выступіць на зьлёце з рэальнымі вынікамі. Але зьлёт прашоў і ўсё пайшло па-старому.

„Кавалерысты“ ізноў апусьціліся

у глыбокую дрымоту, ня іначай, як наступнага зьлёту. Раёны „ЛК“ пасялілі прапаліць вёску па калектывізацыі, а новай атрады ня высуналі.

Паставы ўсебеларускага зьлёту не папулярныя, не даведны да кожнага кавалерыста.

На заводзе імя Леніна шэраг фактаў безгаспадарнасьці, расхлябанасьці, бюрократызму і валакіты. Зьлёта гаварылі адстае ў выкананьні прафіліраваньня, нагледжана вельмі прамісаві браку. На ўсе гэтыя факты „ЛК“ мала звяртае увагі. У апошні час дысцыпліна кавалерыстаў сільна пахіснулася. У рабоце „ЛК“ бязспрачна вінавата бюро атрада, якое не адчувае за сабою ніякай адказнасьці за працу „Лёгкай кавалерыі“, ня кіруе ёю.

Раённы штаб таксама бяздзейнічае.

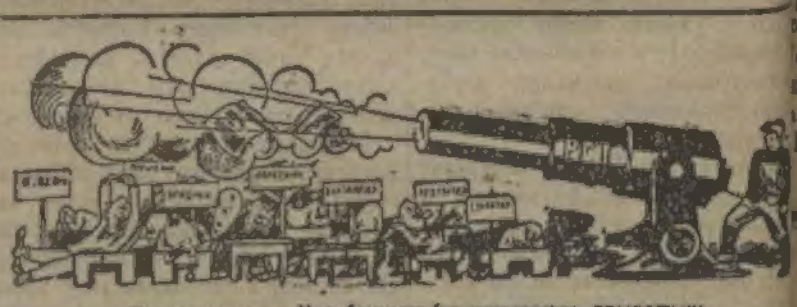
Неабходна неадкладна зрушыць працу з мёртвага пункту. Усё тое, аб чым гаварылася на ўсебеларускім зьлёце, яго паставы павінны стаць здыткам усёй „кавалерыі“.

РЫГОР ПРАЎДЗІВЫ.

Тэмпы, тэмпы...

Пры атрады КСМ службы шляху ст. Мепск—пасажырскай лініі група „Лёгкай кавалерыі“, якая складаецца з 5 чалавек. Ніхто з іх не праводзіць. Паставы атрады аб „налёце“ на мясяц і кіжыні кіоск пры станцыі з мэтай правяркі працы і вынікі дзейнасьці, якія яшчэ ня выжыты,—у жыццё не правядзены. Назначаны збор членаў „ЛК“ прыпадае некалькі раз. Сакратар атрады і адзін член „ЛК“ расказалі справу дзяўчыны комсамолка: вылілі, што бацькі (х аўгустыя кулакі). Гэту справу пачаў два месяцы назад, але і да сёньняшняга дня ніякіх вынікаў няма, бо адзін спадчынец на другога. Праўда, ёсьць у працы „ЛК“ маленькія дасягненьні, якія ня губляюцца ў драўняй у агульнай стале працы. Наогул кажучы, праца „ЛК“ вядзе дрэнна, бо з боку членаў бюро атрады і комсамолу няма ніякага падтрыманьня, што не дае магчымасьці палепшыць працу групы. Бюро атрады, звярні ўвагу на смутнае становішча працы груп „ЛК“.

Бульготны.

Бюрократы: — Нас быццам-бы пачынаюць трымаць

Вялікі замесны паход лінкараў „Парыская Комуна“ і „Профінтэрна“

Пераможцы акіянскіх штормаў у Біскай

(Ад нашага спецыяльнага карэспандэнта)

Як заўбедзі шпэра скончылі пагрунку аўтулію і нафты сь сьвіх транспартаў у бухце Барфлера. На працягу дня некалькі раз прагукнуў уздоўж эскадры французскіх мінасоў. Вечная гісторыя: ку-ды-б мы ні вярнілі, караблі буржуазных флётаў не прымушаюць сябе чакіць і гадзіны, што лініі раз падкрэсьлівае накіраваньні зааху. „міратворцы“ Эўропы выхадзілі савецкіх караблёў за межы Батэі. Яны выходзілі як-бы ўважліва, што гэта савецкія караблі, а не „галёшы“, якіх яны не чакалі бачыць у сваіх водах. Уважліва іх, што мы існуем і можам ллалаш не ўважліва ў нашы галоўныя задачы, але побач з асноўным у нашым паходзе,

мы гэта ім паказваем і пакажам. Нас мала цікавіць, як адб'ецца паход на і без таго заахуваных фактаў існаваньня Чырвонага Флёту эміграцыя. Затое мы ўважліва, што пролетарыят, над якім яшчэ ўважліва гэтыя прам'еры—комсэратары, „рабочыя“ партыі і інш., уважліва ўважліва іх мала трэба пераць хлаўскай буржуазнай прэсе, уважліва ў тым, што краіна Савётаў мацее і расьце, наперакору ўсёму, што імкнецца шкодзіць гэтай росту.

Блізу тэрытарыяльнай зоны, на вачох у буржуазнай Францыі, два нашы вясковыя караблі і тры транспарты ўважліва і сабе як-бы адасобілі прайшлі Савецкае краіны. Транспарты абляпілі наш

карабэль, забясьпечваючы яго палівам, харчамі і вадой, утаварыўшы разам з намі ўсю палову Савецкую выспу.

Зараз-жа нашы ганцалёвы і вясковыя маршкі алягаюцца са сваёй сьпіяй братэрскай сувязі. У нашым-ж лінкара стаілі кіно для матросу з „Пролетарыя“, жадаючы паказаць карабэль, абмяняліся ўражэньнем. „Калі скончылася матроска, а першым гадзінае почы на борце нафтавіка „Савецкая Нафта“ быў мала жанчын і сьход і вечар спайкі павялічвалі абадзых караблёў. Адзін-два іх прыходзіліся. На раёнах быў назначаны выхад эскадры ў акіяны. Нашы вясковыя дзілі некалькі нумароў, а потым, абмяняўшыся падарункамі, насмешліва разьвіталіся. Праз чэвэрты гадзіны „Савецкая Нафта“ адваілася ад борту.

Раніцою развіталіся непагода. Навет у бухце хвалі былі настолькі вялікія, што транспарт „Чыгуначнік“ ня мог працягнуць забясьпечаньне нас нафтаю, стоячы каля борту. Яго біла аб карабэль так моцна, што прамаля бор і прышоўся перавесці яго за ка. У і падань шлангі на павярты. Прыняўшы патрэбную колькасьць нафты, зьвіталіся з якара. Праз некалькі гадзін уваходзілі ў акіяны, пры ветры 7-8 балаў.

Зьвіталіся апаска, што хвалі змыюць аўтуль з вясковых караблёў, скалочаных на верхняй палубе. Было загадана тэрмінова пера-

грузіць яго ў ямы. Меры былі прыняты сьчасова. Мы не пагрузілі яшчэ і паловы, як хва і сталі гуляць па палубе. Мокрая да іткі, па наале ў вугальнай жыжы за дзьве гадзіны чырвонафлёты і камандзіры скончылі перагруку. Прашчалі бога, спыняючы толькі на імгненьне, калі акіяны аблаваў халодным і сьліным душам, усьледзілі і несьліся далей.

Яшчэ з паўсутні міль і мы уважлі ў Біскайскую затоку, у той знамяніты Біскай, пасярэдзіне якога караблем з недастатковай устойлівасьцю лопы не раўнаважыць хвалі, і праз які большасьць караблёў не ўдаецца прайсьці непатрапанымі, тым болей у такі сезон, як сьнежань і студзень.

Але наш атрад меў заданьне ўраду ісьці ўсерад і стыхія не мгла служыць прычынай адста. Міноўні на шага выхад. Маючы ўсім дакладныя матэролёгічныя даныя аб прадстанчым вількім шторме, мы ўсё-ж такі вышлі ў акіяны.

На другі сутні нашага паходу ў акіяны шторм разлітаваўся яшчэ болей і перашоў у гураган. Сіла ветру дасягала гранічнай велічыні—12 балаў. Дым не пасьпываў выходзіць за карабэль на вышні гурб, і слава амаль у самага іх заснаваньня. Вагровістыя хвалі, на толкі высокія, што трэба было азіраць галаву, каб убачыць іх грэбні завальваліся на палубу. Карабэль роў ад удараў, але не падаваўся. Тысячы тон вады прымаў на сябе бак (насава частка караб-

ля) лінкара і ўсё гэта маса сьсядала і шумела, ганіла стражніцкі ветрам, неслася па ўсёй вертэпалубе, ішчычыся зьмесьці ўсё, што знаходзілася на ёй. Корпус лінкара вібраваў, уздымаўся, як алянка на вярхушцы. Зьлёту нурла „Профінтэрна“ „Лёгі“,—ён сьлізгаў па хвалі, зьнікаючы з поля нашага назіраньня зусім, настолькі, што кавалерыя перахваліла мачт, то зьвідаючы ўзніжыям на грэбні хвалі!

Такі-ж мільёнак уважлі і наш карабэль для вачэй „Профінтэрна“ і „Лёгі“. Розніца толькі ў тым, што лінкар, як больш цяжкі (у чатыры разы цяжэй ірэйсера) ня мог быць падняты нават акіянскай хваляй да не вярнілі, а прыпадніманьне сьсядала толькі на частку хвалі, рэшту абрушаву на сябе. У гэтай пераправі цяжка было азначыць, ці было качча, ці лаван, ці бартаваўці правільна было наогул называць гэта качкай.

Асабліва ў Біскайскі зааху іх у тым, што напружаны хвалі пэтру ў большасьці выпадках ішчы супадаюць, у зьвязку з чым атрад моўваецца таўчэя, на якой кілабэль не качае, а разка штурхае іх на ўсёх напрамках. Адчуваючы гэтую раўнамернае напружаньне ў бачных частках корпусу вынігаўся зьмесьці. Некалькі выгнутых умяшчэньняў на караблі засталіся да гэтай часу нямымі сьведкамі таго, што перанёс карабэль у гэты павярты для ўсяго сьвету шторм.

На палубе „Парыскай коммуны“ у часе паходу

Комсомольцы, рабочая моладзь
чырвонаштанартнага заводу
„Чырвоны Металіст“!

Ваш завод застанеца на чорнай дошцы,

бо вы яшчэ не мобілізавалі ўсе свае сілы на барацьбу з прарывамі

Чырвонаштанартны завод „Чырвоны Металіст“ не павінен быць на чорнай дошцы. Ададана змагацца з выкананьнем і перавыкананьнем прамфіплян

Гэтага чакае ад вас ўся комсомольская арганізацыя Беларусі

Істры на шуміху, абяцанкі і пісаніну---
бязьдзельнікі на справе

Шуміха і параднасць

(Завод „Чырвоны Металіст“, г. Віцебск)

Комсомольцы Віцебскага Чырвонаштанартнага заводу „Чырвоны Металіст“ не пачулі сыгналу і папярэджанняў Беларускай газет „Комсомольской Правды“. Колектыў нічога не зрабіў, каб зняць завод і сябе з чорнай дошкі, каб ізноў адваяваць званне ўдарнага заводу

Чырвоная Змена пачала аглядаць колектыў ЛКСМБ „Чырвонага Металіста“ з матыў выкліка, як змагацца колектыў за выкананне прамфіплян, як ён вынімаў і перамагав усе, што перашкаджала прамфіплян. Праведзенай рэдакцыяй на працягу трынаццаці дзён актыўна барацьбілі на гаспадарым фронце, што ім аддалі навіну пра работу на арганізацыі мас на ліквідацыю прарываў, на барацьбу за зварот заводу з чорнай дошкі і зняцця з чорнай дошкі. Уся работа колектыўу не была прысвечана гэтым задачам. Насяпек арганізаваны ўдарныя брыгады-комуністы. Комсомольцы даліка не ўсё з'яўляюцца ўдарнікамі. І многа тых, што запісаліся ў ўдарнікі, на сутнасці імі не з'яўляюцца: ёсць ўдарнікі—рэвалюцыя, гультаі, лядзі, якія дэвальвуюць волю і бойкі ў цэхах. З усімі гэтымі з'явішчамі колектыўу выстаражліва барацьбілі, не складалі павола іх грамадзяне, а наадварот,—упойнаўшы лічбамі ўдарнікаў, сапраўдзасці якіх ні не правяраліся.

Ішчы: найгоршыя ў колектыве—гэта нахадаўнае прыняццё намыслаў, нежаданае адкрыццё па іх гураганна агонь самакты. Частка актыўна проста імікнецца змацаць усе кібы, глядзець се недахопы скрозь раганыя акуляр (Забяжыскі ішч), прымаючы чаго можа быць сход з нашай інфармацыяй аб матых агляду і ішчы марапрамстве.

Ішчы імікнецца комсомола „Чырвонага Металіста“ на справе даблёнацыі слё і заводу з чорнай дошкі, хоча ведаць усе комсомола Беларусі. Таму мы выклікаем усіх комсомольцаў заводу, моладзь і дасведчаных рабочых прыняць актыўны ўдзел у правядзенні „Чырвонай дошкі“ агляду.

Вы павінны на працягу 3-га квартала бягучага гаспадарчага году зняць завод з чорнай дошкі, даблёнацыю звароту заводу з чорнай дошкі, падрыхтаваць на гэтую работу ўсю заводскую грамадзянскую. Гэта павінна быць мінімумам вашай работы на бліжэйшым часе.

Прамога можа быць за вамі толькі пры ўмове, калі кожны ваш член будзе падначалава барацьбе за павышэнне на падставе шырокай крытыкі.

Пішце і сачце за „Чырвонай Змай“—агляда працягваецца.

Выездная рэдакцыя.

Маленькі ф'летон

„Культпрацаўнік“

Вызначны чалавек там. Залік Су-
дзіні і на то каб які-небудзь
зай, які ўвёз нагамі і рукамі ў
тормоз. Залік Судзіні больш
памеру, нават зусім звы-
шы чалавек. На зусім прыкмет
звычайны комсомолец.

Ах, гэта але... Гэта але
дзіцяці аб нялікай недарэчнас-
кай мэнца ў Калінінскім раён-
нальнай арганізацыі комса-
мольцаў. Мы апарочваемся да Каліні-
наў арганізацыі з патрабаван-
нямі павышэння да сапраўднага
гэтага „комсомольца“. Гэты
член комсомола—Залік Су-
дзіні—заслужыў сабе месца ў
тормозе.

Зрабіў вялікую справу. Тры-
наццаць дзён на заслугу. Ён да-
важ нам паказаць твор ішчы
комсомольца, які разам з ком-
мунальным білетам працуе на ка-
жым нашым класавым ворагам.
Ду нашы выразны вобраз ні-
кага дзудушніка, ня маючага
ідэалаў закладкі. Хто акрамя
Заліка здолее-бі так удала
апісваць аўраўскую моладзь
пачэку жыць? Хто акрамя
Заліка, будучы пасланы на куль-
турную працу ў колгас „Най-Лі-
ба“—так удала ашальмаваць на-
ше званне комсомольца? Хто
Залік Судзіні зможа так ніз-
каваць у падох акаляючага на-
шай ніцта? Хто? Толькі Залік Су-
дзіні! Вось чаму, такарышч з
Калінінскай арганізацыі, безда-
дэна ўнісеце яго імя ў вашы гі-
сторыі... Але пачакайце! Каб ня
у гэтых сапраўдны, дамо слова та-
ваму Кавуру, які нам лішч:
... Ужо засталася некалькі
дзён да пурейскага рэлігіянага
гэта „ленска“. Комсомольцаў
прабна песьці растлумачальную
боту сярод насельніцтва, але

комсомолец, вылучаны аўраўкай
на культурную працу ў „Най-
Ліба“, Судзіні Залік Мендэлеў
робіць наадварот,—ён разам з
аўраўскай дзудушніка і дзудуш-
ніка прымае актыўны ўдзел у на-
чальні на і падрыхтоўцы да гэта-
га сьвята...

Ну што? Моця, га? Няўжо вы-
трыманы комсомолец зможа да-
націцца да гэтага? Вядома, што не.
Няўжо комсомолец, пасланы на
культурную працу сярод адстагала
местачкоўскага насельніцтва, але
моцны карэнны аўраўскага эле-
ментарнаму яшчэ глыбока ўпуща-
ны ў гушчы адстагалах слабе, але
кожны комсомолец з'яўляецца пі-
онірам новага жыцця і будзённа-
сці перабудовы вёскі, зможа да-
націцца да такога ганебнага для
комсомольца канца?

У дні перад вялікай сьвята-
мі, калі класавы вораг прыкладае
ўсе патугі, каб пры дапамозе рэлі-
гійных сьвят узбудзіць старыя
традыцыйныя адчувальны мес-
тачкавага абыватэля, каб кулічом,
яйкам і маюй абірнуцца да ад-
нага мінулага, Залік Мендэлеў Су-
дзіні, нічымым даўдзеным абыв-
ватэля з комсомольска білетам,—
будучы пасланы на культурную
працу, на барацьбу з рэлігіяй,—
дапамагае замацоўваць старыя за-
бавоны і ганьбіць званне комса-
молу...

Хопіць. Такарышч з Калінін-
скага раёну! Сутнасць нашага за-
патрабавання вам павінна быць
вразумела.

Прагаліце што і яму падобных з
нашых шэрагаў і, памятайце,—
чым хутчэй, тым лепш!

Д. Глезер.

Калі ленінскі комсомола ў нашым
з-ўдзельніцтве застраляўшым і аргані-
затарам сацыялістычнага спароніцтва,
калі комсомольцы ішчы фабрыкі і за-
воду свай творчай энэргіяй уздыма-
юць энэргіяны пачынаць мас на вы-
кананне прамфіплян то ўсё гэтага
недзя аднесці да комсомольцаў на-
шага заводу. Адныя, чым нашы ком-
сомольцы могуць пахваліцца—гэта вя-
лікі параднасцю, шуміхай і трэскат-
нёю, якімі суправоджваюцца ўсе пра-
водзімыя мерапрыемствы.

У мінулага году комсомольскі
колектыў заключыў саюз з ком-
сомольскім колектывам заводу „Рух-
нік Рэвалюцыі“ (Гомель). Гэты за-
вор ня толькі не прагледзіў у жыц-
ц.

„Змагары“ за прамфіплян...

—а якім граба рашуча змагацца

це, але аб ім ужо даўно забыліся ўсе
комсомольцы заводу, уключаючы і са-
мы саброў бюро колектыўу.

Правалі адзі, заключы-
лі другі

Правалішым сацыялзабор з комса-
мольскім „Рухавіка Рэвалюцыі“, аў-
раўскі колектыўу, скалаўшы агульным
сход, заключылі новы сацыялістычны
дагавор з комсомольскім МББ чыгу-
ні. Взялі заключыць новага дагаво-
ру была створана тэкама вялікай
шуміха. Гаварылі ішчы, але больш-
шасцю прынялі пункты і... прашло
ішоў лаўгода і ізноў ад усеі гэтай
шуміхі застаўся адзі толькі кавалек
паперы.

У лістападзе мінулага году рабо-
чы заводу правяраў сваю работу за
1928-29 гаспадарчы год у прысут-
насці рабочай дэлегацыі Пятроўска-
ска сельска-гаспадарчага заводу, з якім
завод заключыў дагавор. Пятроўскі
комсомольцы правяраў талі комса-
молу нашага заводу ў парадку абме-
ну вопытам з'яўляў сталую цесную
сувязь.

Будучы шчэрым на абяцанне, паш
комсомольскі колектыўу даў стаю зго-
ду на абмен вопытам у штодзёнай
работе, але нічога канкрэтнага не зра-
біў, калі я лішч таго, што т. Ба-
бельскі, былы сакратар колектыўу
„Пятроўска“ даў гэта абяцанне.

Яшчэ ў верасні мінулага году
зачылі адна ад аднай ў парадку со-
спароніцтва, праз заводскую газету
„Метпромавец“ абвешчаліся перавес-
ні ўсю сваю працу на беларускую
мову.

Але па сёнешні дзень нашы комса-
мольцы далей прыгожы і ўрачысты
дэкларацыі не пашлі.

Барацьба за прамфіплян патрабуе
змены форм і мэтаў работы
ўсіх грамадзян арганізацыі заводу.
Комсомольцы ўпарта прынятаюць ра-
боту па старым. Стары актыў раз-
шоўся, новы яшчэ не створаны, і таар ком-
сомолу на заводзе губляецца. Затое ў
прагулах, у развалі ўдарных брыгад,
у паручэнні працывісціны наш
заводскі комсомола можа сапраўды па-
хваліцца, бо ён на гэтым выхасты па
крайняй меры ўперадзе ўсіх.

Насяпек арганізавалі і на-
ссяпек развалілі

14 ліста „Метпромавец“ абвешча-
ў комсомольскі колектыўу ў хвац-
шым на пытаньне ўдарніцтва. Газета
дадала, што з 104 комсомольцаў на
ўдарных брыгадах знаходзіцца толь-
кі 16.

Пасля гэтага, каб давесці нешта
інаша, зняў з сябе гэтую пляму,
бюро комсомольскага колектыўу мэта-
нічна стала навалячваць, блэз усякай
папярэзнай падрыхтоўкі, шэрагі ўдар-
нікаў і ў выніку ўсёй гэтай шуміхі
адна брыгада за другой пачалі распа-
дацца або і па сёнешні дзень цягнуць
мізэрнае існаванне. Уся комсомоль-
ская маса на заветкі „Метпромавец“
не рэагавала. Крытыка і самакрытыка
у нашым колектыве яшчэ не пачаліся.
Аб гэтым сведчыць дац-б наотны факт:

„Усё ясна, а галоўнае ня-
ма супроць,—усё „за“

На сходзе комсомольскага ко-
лектыўу, дзе таа. Анішчук зрабіў ін-
фармацыю аб адстагах праводзімага
„Чырвонай Змай“ агляду комса-
мольскай работы, ніхто з прысутніча-
ючых комсомольцаў нават адзіным сло-
вам не закінуліся.

Няма пытаньняў, ніхто ня выка-
завецца. Усё „зраўнава“, а галоўнае
німа супроць,—усё „за“.

І вось, якраз гэтага казёнага спэ-
цыяліста не сьцярпелі прысутнічаючыя
на гэтым сходзе не сабры комсомоль-
скай арганізацыі. Выступіў т. Арэшка
—старшыня Беларускай мэталісты.
Гаварыў рэдактар „Метпромавец“, вы-
ступілі і ішчы, усе ў агуль голас
даводзілі, што пры такім маручыні
недзя праводзіць агляда, што неаб-
ходна, каб усе комсомольская маса
дапамагла выяўленьню тых басчын-
стваў, якія адбываюцца на заводзе,
што комсомол нарэшце абвешчаў
прыступіць да правяркі вынікаў са-
цыялістычнага спароніцтва. Але ні-
чога і з гэтага не атрымалася, і пас-
ля гэтага ніхтодзі з комсомольцаў ня
выступіў. Затое аднагалосна пастана-
вілі: прыняць актыўны ўдзел у гэтым
аглядзе.

Але і на гэты раз рэзолюцыя, як і
мінулага дагавору па сацыялістычна-
му спароніцтву, аказалася пустым
страхам. Ніхто нават аб пляне ня
ўважыў і вынікі відовіччя з 120 ком-
сомольцаў усяго толькі некалькі ў
парадку „абвешчаў вайсковай па-
вынасці“ напісалі некалькі рэмакаў.

У пачатку гэтага году завод за не-
выкананьне прамфіплян папаў на
чорную дошку. Рабочая маса заводу
ў цяжым стала прыкладаць усе пату-
гі, каб ліквідаваць гэты прарыв. Ком-
сомол заводу абвешчаў быць стаць на
чале гэтага творчага парыву мас,
але замест гэтага мы маем нешта
інаша.

Аб бюрократах і безгаспадарнасці ў Белдзяжспірге

„Лёгка кавалерыя“ ішчы
ЛКСМБ Белдзяжспірту і Белдзяж-
трэсту, бачачы блыздзённасць ішч-
кому Белдзяжспірту, выдзеляла
брыгаду па правярцы працы вышэй-
наказанага ішчкому. Тое, што на

— Чорт пабярэ! Хача і зава-
да „Цегніком Соцыялізму“ з заво-
ду імя Леніна, а чарапаху ніяк
не перагоняць.

прадугу трох месцаў відовічча ра-
ва сількалася ажаном-камілі, гаво-
рыць аб тым, што ніякай працы
на сацыялістычна, па радцыналі-
сцкай апарату трысту быць не

На ініцыятыву багатыя,
а на зрыў яшчэ багачей-
шыя

На канфэрэнцыю ўдарнікаў заводу,
скалаўна на ініцыятыве колектыўу
КСМ, з'явілася 11 комсомольцаў. Пра-
гулы сярод комсомольцаў да гэтага
часу адходзіць ад 5 да 8 проц. Праў-
да, комсомольскі колектыўу спрабаваў
штосьці зрабіць, ён на адным з снэй
наседніцтваў паставіў стварыць по-
літсуд наа тры-а комсомольцыні. І,
замест таго, каб паднягуць за сабой
ўсю рабочую масу, пераважна больш-
шасцю комсомольцаў на суд не вы-
ніліся, у выніку чаго суд у гэты ве-
чар быў сорамны.

ЦК партыі і УсеЛКСМБ перавы-
барам фабрычна-заводскіх камітэтаў
надаў вялікае палітычнае значэнне, а ў
нас з 60 комсомольцаў на справядлі-
на-перавыбарчы сход у механічным
цэху з'яві ася ўсяго тры комсомольцы.

А брак ідзе ўгору

Брак у лічбыным пэху за апошні
чаа павялічыўся з 5 да 8,4 проц.
„Метпромавец“ ужо ў некалькіх нум-
марох б'е на гэтым пытаньні трыногу.
Сілінава рэдакцыя і адмі страдаль-
на-тэхнічна нарада паказала, што пы-
таньні куды сур'ёзней, што тут спра-
ва ня толькі ў 8,4 проц. браку, а ў
тых прастоях і перабоях у працы ўся-
го заводу, якія мы маем. Больш та-
го, апошні дзень гаворыць аб тым,
што мы яшчэ не дабіліся патрэбнага
пераводу. Брак упарта павялічваецца,
а брыгады па барацьбе з бракам,
створаныя комсомольскім колектывам,
захоўваюць строгі нейтралітэт.

Аналігічных фактаў можна было-б
прывесці яшчэ не адні дзесяткі. Іх
уйма, але і прыведзеных дэвоі, каб
атрымаць правільнае ўяўленне аб
удзеле нашых комсомольцаў у ба-
рацьбе за прамфіплян.

„Комсомольская Правда“ зусім ня-
даўна абвешчаваў сучаснае бюро ком-
сомольскага колектыўу ў правым
опартунізме. Вопыт дае, што суча-
снае кіраўніцтва нашым заводам
комсомольцаў сапраўды ня здольна будзе
павесці за сабой ўсю комсомольскую
і рабочую масу заводу ў бойку за
пра фіплян.

Комсомольскі колектыўу нашага за-
воду сур'ёзна хворы. Неабходна вялі-
кая хірургічная аперацыя, каб яго
вылечыць. Вось чаму ў ітарасах ажыў-
леньня комсомольскай работы на за-
водзе неабходна зьмяніць ўсю кіро-
вую галоўку, пачынаючы з бюро
колектыўу і канчаючы бюро цэхавых
чэкаў.

С. Шок.

Віцебск, завод „Чырвоны Металіст“.

Толькі адзі падпішчык

З выіскай газет „Чырвоная
Змена“ ў комсомольскай аўраўскай
заводу „Рухавік Рэвалюцыі“ спра-
ва абстаць велікія неспя. З усіх
комсомольцаў заводу „Чырвоная
Змена“ выіскае толькі АДЗІН
ЧАЛАВЕК. Гэта тлумачыцца асцут-
насьцю растлумачальнай работы
аб значэнні газет.

Брыгада „Л. К.“

